

ISRAELSK BOSÆTTELSE

Palæstina Initiativet · Human Rights March

ISRAELSK BOSÆTTELSE

i de besatte palæstinensiske områder

I Seksdageskrigen i 1967 besatte Israel Vestbredden, Gaza og Østjerusalem. Dermed kontrollerede Israel hele det oprindelige Palæstina. Få måneder efter påbegyndtes de første jødiske bosættelser på den besatte palæstinensiske jord.

Bosættelser er ulovlige ifølge Folkeretten, men alligevel fortsætter udbygningen af dem hver eneste dag. I 2012 boede der

over 500.000 bosættelse i mere end 200 bosættelser på Vestbredden og i Østjerusalem. Bosættelserne er spredt ud over hele Vestbredden, og de palæstinensiske områder ligger som små usammenhængende enklaver.

Israellerne har nu annekteret mere end 42 % af Vestbredden, og palæstinenserne er f.eks. snart helt fordrevet fra Jordandalen, som er inddraget til israelske landbrugs-

Bosættelse midt i palæstinensisk kvarter i Østjerusalem

*Kortet til højre er fra 2006.
Siden er muren blevet længere,
bosætterne flere og udsigten
til et sammenhængende
territorium for en palæstinen-
sisk stat væsentligt mindre.*

bosættelser. Bosættelserne i Jordandalen producerer årligt for over 737 millioner kr., hvoraf store dele eksporteres.

Bosættelserne på Vestbredden

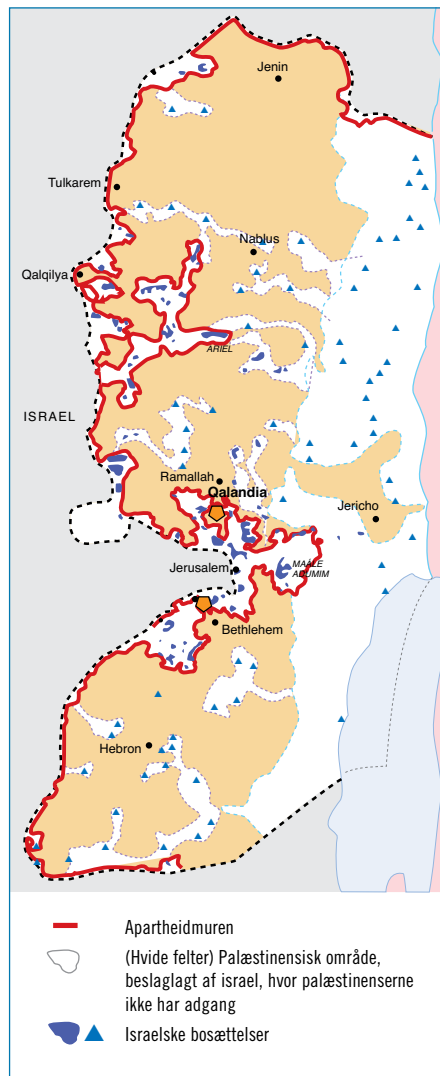
De fleste af bosættelserne starter som en såkaldt Outpost med containere og campingvogne på en bakketop. Senere lovliggør Israel dem og yder massiv støtte til konfiskation af jord fra de palæstinensiske naboer og ejere og til opførelse af boliger og infrastruktur med skoler, institutioner, politistation, idrætsfaciliteter, svømmebassiner, gartnerier og industrivirksomheder.

Omkring hver bosættelse er der en sikkerhedszone, som stadig udvides, og som det er livsfarligt for palæstinensere at betræde, da bosætterne er bevæbnede med tunge våben.

Bosættelserne i Østjerusalem

Jerusalem skulle ifølge FN's delingsplan af 1947 ikke tilhøre hverken Israel eller Palæstina, men sættes under international administration. FN har aldrig anerkendt Israels ret til Vestjerusalem og det besatte Østjerusalem, og derfor udgør bosættelserne her et særligt problem.

Israels politik for Jerusalem går ud på at sikre den som „Israels evige og udelelige

hovedstad“. Israelerne gør alt, hvad de kan, for at øge antallet af jødiske israelere i byen og formindske antallet af palæstinensere. I Østjerusalem er bosættelserne dels en ring af meget store bydele, som skal adskille det palæstinensiske Østjerusalem fra Vestbredden, dels udgør de hele kvarterer inde i Østjerusalem. Desuden infiltrerer

Bosættelserne er ulovlige

Bosættelserne er i strid med 4. Genevekonvention artikel 47, som forbyder annekstion af besat område, og artikel 49, som dels forbyder tvangsflytning af indbyggerne i besat område, dels forbyder besættelsesmagten at overføre sin egen civilbefolkning til det besatte område. Derimod tillader den besættelsesmagten midlertidigt at tage privatejet jord og bygninger i besiddelse til militære formål.

Bosættelserne er også i strid med Haagkonventionen, som forbyder besættelsesmagten at iværksætte permanente forandringer i det besatte område, medmindre de skyldes militære hensyn, eller det sker til fordel for den lokale befolkning.

Men i såvel Genevekonventionen som Haagkonventionen antages det, at militær besættelse er midlertidig, og at besættelsesmagten kun midlertidigt forestår administrationen af områderne. På det tidspunkt, hvor konventionerne blev nedskrevet, havde man ikke forestillet sig en besættelsessituation, der varede i over 40 år, som tilfældet er i de palæstinensiske områder.

bosætterne tætbyggede palæstinensiske kvarterer. Palæstinensiske huse opkøbes via stråmænd, og ved juridiske spidsfindigheder sættes palæstinensere ud af deres huse, eller husene rives ned. Det er nærmest umuligt for palæstinensere at opnå byggetilladelse. I 2008 blev der kun givet 18 byggetilladelser til de 300.000 palæstinensere i Østjerusalem. Derfor bliver de nødt til at bygge uden tilladelse med det resultat, at husene ofte igen bliver revet ned af israelsk militær.

Vestbreddens vandressourcer

Vandsituationen på Vestbredden påvirkes kraftigt af bosættelsernes vandforbrug. Alene de 10.000 bosættere i Jordandalen bruger en fjerdel af det vand, der er til rådighed for 2 mio. palæstinensere på Vestbredden. En palæstinenser har 73 liter vand til rådighed pr. dag til husholdning, landbrug o.l. WHO anbefaler mindst 100 l.

Ifølge Haag-konventionen må en besættelsesmagt ikke bruge vandressourcer fra

besat område til andet end militære formål.

Bosætterveje på Vestbredden

Bosættervejene ligger som et fintmasket net over hele Vestbredden. Der bygges store 4-sporede hovedveje både mellem Israel og bosættelserne og mellem bosættelserne indbyrdes. Her må kun israelsk indregistrerede biler køre. Omkring vejene er der bufferzoner på 50-75 meter, som ikke må bebygges og ikke betrædes af palæstinensere. Vejanlæggene har betydet stort tab af palæstinensisk landbrugsjord, og de har meget alvorlige konsekvenser for det palæstinensiske samfund. Palæstinenserne må ofte køre lange omveje ad elendige veje, som på sigt skal føres gennem 45 tunneller under bosættervejene. Al palæstinensisk trafik på Vestbredden kan dermed lukkes ved hjælp af kun 45 jeeps med israelske soldater, og palæstinenserne grundlæggende rettigheder til fri bevægelighed krænkes. Israel har således fuld kontrol over al infrastruktur på Vestbredden, og bosættervejene

konsoliderer således apartheid-systemet og nedbryder de palæstinensiske lokalsamfund.

Bosætterne er privilegerede

Den israelske regering tilskynder folk til at flytte til de ulovlige bosættelser ved at yde fordelagtige lån, skattelettelser, særlige fordele for særlige erhverv, f.eks. lærere og socialarbejdere. Derfor har bosætterne en noget højere levestandard end folk i Israel. Verdenszionistorganisationen WZO tilskynder jøder fra udlandet til at emigrere til bosættelserne.

Bosættelserne på Vestbredden har en veludviklet industri, som får økonomisk støtte fra Israel. Israel eksporterer bosættervarer for 300 millioner dollars årligt. Ifølge

israelske myndigheder udgør det 1-2 % af den samlede israelske eksport. Medtager man produkter, der kun delvist er produceret i bosættelserne, eksporteres der bosættervarer for 5,4 milliarder dollars årligt ifølge Verdensbanken.

Bosætternes vold

En del bosættere bor på Vestbredden af religiøst-ideologiske grunde. De mener, at landet er givet dem af Gud, som har befale dem at tage det i besiddelse. De føler sig derfor i deres gode ret til at forsøge at fordrive palæstinenserne. Bosætterne har israelsk tilladelse til at bære våben, og militante bosættere angriber ofte palæstinensiske bønder, f.eks. når de skal høste, eller hvis bosætterne mener, at palæstinenserne

Tidligere travl handelsgade i Hebron – nu adgang forbudt for palæstinensere.

Forretning på forbudt land Dansk erhvervslivs forbindelser til den israelske besættelse af Palæstina

Eksempler fra DanWatch rapport november 2012:

- Sodavandsmaskiner fra Sodastream (Elgiganten, Imerco, Silvan og Punkt1).
- Keter producerer værktøjskasser, haveskure, havemøbler og opbevaringskasser, hvoraf en del produceres i Barkan i Ariel. (Silvan, Bilka, Bauhaus, XL Byg og Jem og Fix).
- Kosmetikprodukter af mærket Ahava produceret af naturressourcer fra Dødehavet (apoteker, parfumerier m.fl.)
- Landbrugsvarer – primært krydderurter, dadler, peberfrugter, vindruer, citrusfrugter, avocadoer, granatæbler, oliven og cherrytomater (COOP, Dansk Supermarked, SuperBest).
- Eden Springs Ltd. producerer 3,5 mio. l kildevand om året til primært Europa, (storleverandør til Københavns Kommune).
- G4S og ISS bidrager til drift af bosættelser med sikkerheds-, rengørings- og cateringsydelser.
- 10 danske pensionselskaber har investeret 1,1 mia. kr. i virksomheder, der bidrager til konstruktion eller drift af bosættelser, muren og anden bosættelsesinfrastruktur.

bryder de regler, som de har opstillet for at stække palæstinenserne livsbetingelser. Militæret beskytter ikke palæstinenserne, og politiet efterforsker bosættervold yderst lemfældigt, hvilket stort set bevirker straf-frihed.

Palæstinenserne jages væk

Tidligere lå bosættelserne som øer i et hav af palæstinensere. Nu er det nærmest omvendt. Palæstinenserne er klempt sammen i enklaver, som efterhånden kan sammenlignes med de sydafrikanske bantustans, adskilt af israelsk annekterede områder, hvor den palæstinensiske befolkning er forment adgang. Den israelske regerings og det israelske militærs støtte til bosætterbevægelsen er stærk, og bosættelserne er derfor et ef-

fektivt våben for fortsat fordrivelse af den palæstinensiske befolkning. Denne udvikling er accelereret siden 2011, og det internationale samfund, særligt USA, har ikke villet eller kunnet bremse dette.

Bosættelserne udgør en alvorlig hindring for opbyggelse af en levedygtig palæstinensisk stat.

Internationalt pres

Under alle såkaldte fredsforhandlinger er bosættelsesbyggeriet fortsat på trods af israelske løfter om at fastfryse udbygningen. Gennem den massive støtte til bosættelserne påtager den israelske regering sig det fulde ansvar, og sammen med bygning af Muren og infrastrukturen til bosættelserne er det tydeligt tegn på, at den ikke har til

hensigt at leve op til de forskellige fredsaftaler, som den selv har været med til at indgå.

Det kræver en massiv og hidtil uset international politisk indsats at få Israel til at stoppe den fortsatte annektering af palæstinensiske områder.

Hvis der skal kunne dannes en levedygtig palæstinensisk stat, må Israel presses til at trække sig tilbage til grænserne fra før seksdageskrigen, som er anerkendt af FN som grænse for en fremtidig palæstinensisk stat og afslutte besættelsen af Vestbredden og Østjerusalem samt belejringen af Gaza.

Checkpoint i udkanten af Storjerusalem. Ringvejsystemet isolerer byen fra resten af Vestbredden. Apartheid-vejsystemet servicerer kun bosættere og inkorporerer på den måde Storjerusalem i Israel. Her bor flere bosættere end palæstinensere.

For Israel handler det om mest mulig jord – og færrest mulige palæstinensere

Ofte fremstilles den mere end 60 år lange konflikt mellem Israel og Palæstina som meget kompliceret. Men det handler grundlæggende om jord og fordrivelse, og set i det lys er konflikten såre enkel.

Denne folder er udgivet af Human Rights March/Kvinder i Dialog og Palæstina-Initiativet. Den er en af flere temafoldere, som konkret belyser Palæstina/Israel problematikken.

Folderne omhandler:

- Det handler om jord (2009/2013)
- Muren (2009/2013)
- Tyveri af vand (2009/2013)
- Israelske bosættelser (2009/2013)
- Gaza (2010/2013)
- Flygtningene (2009/2013)
- Jerusalem (2009/2013)
- Fængslinger og tortur (2009/2013)
- Israel og det Palæstinensiske mindretal (2013)
- FN og Israel (2013)
- EU og Israel (2009/2013)

Apartheid ikke kun i Sydafrika

Af FNs Internationale Konvention vedrørende bekæmpelse og straf for forbrydelsen Apartheid (1976) fremgår det, hvad FN forstår ved apartheid, nemlig undertrykkelse, fordrivelse og udryddelse af en etnisk gruppe eller et oprindeligt folk.

I Indien, USA og Sydafrika fik apartheid de udtryk, som magthaverne skønnede nødvendige det pågældende sted. Apartheid-systemerne var derfor forskellige. I nogle tilfælde kan sammenligninger mellem Sydafrika og Israel hjælpe på forståelsen, men der er også forskelle. Den israelske stat kombinerer apartheid, militær besættelse og kolonisering på sin egen måde. Men især sydafrikanere, blandt andet Desmond Tutu og Nelson Mandela, mener, at lighederne er mange.

Med disse foldere ønsker vi at sætte fokus på Israels apartheidpolitik ikke kun i de besatte områder – Vestbredden, Gaza og Østjerusalem – men også i selve Israel.

Kontakt os

Vil du være med til at sætte fokus på konfliktens indhold i din by, dit uddannelsessted, i din fagforening m.v., så sender vi dig gerne flere foldere og plakater. Vi kan også hjælpe med at finde oplægsholdere og gode film.

Kontakt os på telefon **6064 1948**

mail: pal.initiativ@gmail.com

eller hmr.info@gmail.com

Materialerne kan også downloades her:

www.palaestina-initiativet.dk

og www.humanrightsmarch.dk

